

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUD. CLUJ

DECIZIA nr. 31/ _____ 2005

privind solutionare contestatiei formulata de **S.C. X SRL** din Cluj-Napoca

Directia Generala a Finantelor Publice a jud. Cluj a fost sesizata de Activitatea de Control Fiscal , prin adresa din 12.01.2005 , asupra contestatiei depusa de **S.C. X SRL** cu sediul in Cluj- Napoca.

Contestatia este formulata impotriva Deciziei de impunere din 13.12.2004 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala , incheiata de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P. a jud. Cluj, si are ca obiect:

- TVA de plata;
- dobanzi;
- penalitati de intarziere.

Contestatia a fost formulata in termenul legal prevazut de art. 171(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 169 , art. 170 si art. 173 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala a Finantelor Publice a jud. Cluj este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de **S.C. X SRL** din Cluj - Napoca.

I. In sustinerea cauzei, contestatorul sustine urmatoarele:

- tranzactiile la care se face referire in procesul verbal, au fost numai operatii de aprovizionare pure cu care firma s-a incarcat in gestiune, dupa care firma SC X SRL a vandut marfa cu adaos de 5-10%, platindu-se corect catre stat toate dările stabilite ca urmare a acestor operatiuni.

- Firma SC X SRL a inregistrat de buna credinta aceste facturi in contabilitate, a transportat marfa catre diverse magazine, a facturat-o corespunzator, punandu-si adaosul, a platit TVA si impozitul la timp si corect iar acum la final i se imputa TVA si impozitele neplatite de aceste firme fantoma care au vandut marfa folosind facturi necorespunzatoare si neplatindu-si taxele care le reveneau.

- contestam si TVA de plata stabilit de dvs. intrucat acesta este calculat la nivelul intregii facturi. Din experienta comerciala a pietii din Romania se cunoaste valoarea adaosului practicat de firmele de en-gros si anume de 5-10%, de aceea consideram ca cota de TVA trebuia stabilita tinand cond de adaosul practicat de genul acesta de firme. De asemenea se contesta aplicarea majorarilor de intarziere si penalitatilor, la o suma pe care firma SC X SRL nu stia ca trebuie sa o plateasca, fiind vorba de TVA neincasat de la firme rau platnice.

II. Prin Procesul verbal incheiat la data de 14.10.2004, s-a constatat ca in perioada 01.01.2001 - 31.12.2003 societatea a inregistrat in contabilitate facturi fiscale neconforme cu realitatea (emise de societati fictive sau fantoma), incalcand astfel prevederile art. 19 lit. a)

din OG nr. 17/2000 , respectiv art. 24 lit. e) din Legea nr. 345/2003, motiv pentru care s-a stabilit TVA de plata suplimentar, aferent caruia s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

III. Avand in vedere actele si documentele dosarului, sustinerile contestatoarei in raport cu prevederile actelor normative aplicabile in materie, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este de a stabili daca contestatoarea datoreaza obligatiile fiscale stabilite de organele de control in baza unor facturi fiscale emise de societati comerciale fictive, societati comerciale fantoma, ori facturi fiscale care nu fusesera tiparite si distribuite , sau care nu apartineau societatilor comerciale furnizoare, in conditiile in care cauza formeaza obiectul dosarului penal nr. 18461/2004 aflat pe rolul Parchetului de pe langa Judecatoria Cluj - Napoca .

In fapt, reprezentantii Activitatii de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. a jud. Cluj au constatat ca **S.C. X SRL** din Cluj - Napoca si-a inregistrat in evidenta contabila, in perioada 01.01.2001 - 31.12.2003 aprovizionari cu incaltaminte, de pe facturi fiscale neconforme cu realitatea, de pe care a dedus TVA, diminuandu-si obligatia de plata catre bugetul de stat.

Astfel in urma verificarilor incrucisate efectuate de comisarii Garzii Financiare - Comisariatul Regional Cluj, s-a constatat ca cea mai mare parte a tranzactiilor comerciale s-au derulat cu: societati comerciale fictive, societati comerciale declarate "fantoma", in baza unor facturi fiscale care nu apartineau societatilor comerciale furnizoare ori in baza unor facturi fiscale care nici nu au fost tiparite sau distribuite.

Ca urmare, organul de control a considerat ca prin deducerea TVA de pe aceste documente nelegale inregistrate in evidenta contabila, societatea contestatoare a incalcat prevederile art. 19 lit. a) din OG nr. 17/2000 respectiv art. 24 lit. e) din Legea nr. 345/2002, ceea ce a condus implicit la diminuarea TVA datorat bugetului de stat.

Avand in vedere cele constatate, organul de control a considerat ca prin savarsirea faptelor consemnate in procesul verbal incheiat la data de 14.10.2004, au fost incalcate prevederile art. 10 si art. 13, art. 11 lit. c) si e) din Legea nr. 87/1994 republicata, art. 37 si art. 40 din Legea nr. 82/1991 republicata si modificata, ca urmare actul de control a fost transmis organelor de urmarire si cercetare penala, cauza facand obiectul dosarului penal nr. 18461/2004.

In apararea sa, societatea contestatoare invoca buna sa credinta, aratand ca nu este responsabila de faptul ca facturile de aprovizionare provin de la firme fantoma, ca urmare "*neavand de unde sa stie acest lucru firma SC X SRL a inregistrat de buna credinta aceste facturi in contabilitate, a transportat marfa catre diverse magazine, a facturat-o corespunzator, punadu-si adaosul, a platit TVA si impozitul la timp si corect iar acum la final i se imputa TVA si impozitele neplatite de aceste firme fantoma care au vandut marfa folosind facturi necorespunzatoare si neplatindu-si taxele care le reveneau.*"

Avand in vedere cele aratate, se retine ca pronuntarea in cauza a unei solutii cu privire la calitatea de document justificativ a facturilor, este in stransa legatura cu stabilirea bunei credinte a cumparatorului, deoarece obligatiile fiscale stabilite de organul de control, in speta TVA, se intemeiaza pe faptul ca societatea contestatoare, s-a aprovizionat cu marfa pe baza de facturi emise de societati comerciale fictive sau "firme fantoma" .

In drept, organul de control in afirmarea caracterului infractional al faptei constatate prin actul de control intocmit, ar fi trebuit sa demonstreze cu mijloace specifice dreptului penal vinovatia certa a subiectului infractiunii, precum si gradul de pericol social al faptei prevazuta de legea penala pentru calificarea acesteia ca infractiune.

Acest din urma aspect se realizeaza exclusiv printr-un act de justitie care sa stabileasca daca fapta indeplineste elementele constitutive ale infractiunii, singurul temei al raspunderii penale realizandu-se doar in cadrul procesului penal prin faza de urmarire si

cercetare penala, de catre organele de specialitate de cercetare penala ale Politiei si Parchetului.

Intre stabilirea obligatiilor bugetare datorate si caracterul infractional al faptei savarsite exista o legatura de cauzalitate de care depinde solutionarea intr-un fel sau altul al cauzei.

Pronuntarea organelor administrativ - jurisdictionale, pe fondul cauzei mai inainte de a se finaliza cercetarea penala de catre Parchet si inainte de a se judeca de catre instanta de judecata risca sa influenteze actul de justitie sau sa se faca cu emiterea unei solutii eronate in situatia in care invinuita este scoasa de sub urmarire penala.

Prioritate in solutionarea acestor cauze o au organele penale, care stabilesc caracterul infractional al faptei care atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate constatate in virtutea faptei infractionale, potrivit principiului de drept "**penalul tine loc civilului**", consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de Procedura Penala.

Procedand la analiza contestatiei prin prisma motivelor invocate si a probelor administrate, organul de solutionare constata ca rezolvarea acesteia depinde intru totul de rezultatele urmaririi penale aflata pe rol.

Prin urmare, organul de solutionare a contestatiei considera ca sunt intrunite conditiile prevazute de art.183 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu privire la suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa, precizeaza :

"(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor savârsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa;

(3) Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu."

Pentru considerentele aratate in continutul prezentei si in temeiul art. 183 din OG nr. OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, se :

DECIDE :

Suspendarea solutionarii contestatiei formulata de **S.C. X SRL** din Cluj - Napoca, urmand ca organele de solutionare competente sa se investeasca cu solutionarea pe latura civila a cauzei in functie de rezolvarea laturii penale, conform celor retinute in prezenta.

Dosarul cauzei va fi transmis Activitatii de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. a jud. Cluj, urmand ca dupa incetarea motivului care a determinat suspendarea aceasta sa remita dosarul organului de solutionare competent in vederea reluarii procedurii administrative, in conditiile legii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Cluj, in termen de 30 de zile de la comunicare